

Maciej Kuczyński

Ur. 15.04.1929 w Warszawie – zm. 5.08.2019 r. w Warszawie.

Z wykształcenia architekt, z zamiłowania polarnik, speleolog, alpinista, badacz, odkrywca, z zawodu literat i publicysta.

Jako 15-letni harcerz Szarych Szeregów dołączył pod ps. „Rosomak” do Powstania Warszawskiego w dzielnicy Śródmieście. Po upadku Powstania i wygnaniu mieszkańców stolicy z miasta, przebywał w Krakowie, gdzie ukończył liceum i Wydział Architektury na Politechnice Krakowskiej. Od lat 60. XX w. ponownie zamieszkał w Warszawie.

- 1949 r. Współorganizował reaktywowany po wojnie Klub Wysokogórski i współtworzył jego Komisję Taternictwa Jaskiniowego.
- 1950 r. Współzałożył krakowski Klub Grotołazów – pierwszą w Polsce grupę, która zastosowała metody taternicze i nurkowe do eksploracji jaskiń. Uczestniczył m.in. w eksploracji tatrzańskich jaskiń: Miętusiej, Zimnej, Kasprowej Niżnej, Chochołowskiej Szczeliny.
- 1956 r. Współorganizator i uczestnik wyprawy rekonesansowej Polskiej Akademii Nauk na Spitsbergen.
- 1957 r. Kierownik organizacyjno-techniczny i uczestnik Polskiej Wyprawy Międzynarodowego Roku Geofizycznego na Spitsbergen.
- 1958 r. Kierownik wyprawy Polskiego Związku Alpinizmu do jaskiń Kuby, gdzie uczestniczył w odkryciu i eksploracji kilkunastu nowych jaskiń.
- 1958-1965 Kierował wyprawami odkrywczymi do jaskiń Polski, Czechosłowacji, Węgier, Bułgarii.
- 1963-64-65, 1967, 1970, 1971 Kierownik organizacyjno-techniczny i uczestnik szeregu wypraw paleontologicznych Polskiej Akademii Nauk na pustyni Gobi w Mongolii, odkrywających szkielety nieznanymi gatunków dinozaurów i pierwotnych ssaków sprzed milionów lat.
- 1966 r. Kierownik wyprawy Polskiego Związku Alpinizmu, która dokonała czwartego zejścia na dno najgłębszej wówczas znanej jaskini świata

Gouffre Berger (–1424m) we Francji.

- 1969 r. Kierował wyprawą Polskiego Związku Alpinizmu do najgłębszej jaskini Ameryki Południowej – San Agostin w Meksyku oraz eksploracją kilkudziesięciu dziewiczych jaskiń w dżungli Lakandonów w Meksyku, dokonaną podczas 120 km marszu przez selwę do świętego jeziora Majów – Miramar.
- 1972 r. Kierownik wyprawy wysokogórskiej Polskiego Związku Alpinizmu w Andy Chile i Peró, m.in. uczestniczył w pierwszym wejściu na dziewiczy szczyt Cerro Sóló (6120 m) i w pierwszej eksploracji najgłębszej jaskini Peró – Racasmarca.
- 1973 r. Uczestnik wyprawy „Glacier Pollution Study” US Environmental Protection Agency i polskiego Centralnego Laboratorium Ochrony Radiologicznej w Himalaje Nepalu – na lodowce masywu Langtang.
- 1974 r. Kierownik organizacyjny i uczestnik wyprawy geofizycznej Polskiej Akademii Nauk na Spitsbergen.
- 1975 r. Uczestnik wyprawy „Glacier Pollution Study” USA Environmental Protection Agency i polskiego Centralnego Laboratorium Ochrony Radiologicznej w równikowe góry lodowcowe pasma Ruwenzori – legendarne Góry Księżycowe, u źródeł Nilu w Ugandzie.
- 1976 r. Kierownik wyprawy speleologicznej Polskiego Związku Alpinizmu i Sociedad Venezolana de Espeleologia na dziewiczym płaskowyżu Sarisarinama w dorzeczu Orinoko w Wenezueli. Uczestnik speleologicznego „odkrycia stulecia” – eksploracji nieznanego rodzaju jaskiń w skałach kwarcytowych. Kierował wyprawą pontonową, która płynąc w dżungli wzdłuż rzeki Caura – dopływu Orinoko, dotarła do jej wodospadów.
- 1977 r. Uczestnik wyprawy „Glacier Pollution Study” USA Environmental Protection Agency i polskiego Centralnego

Laboratorium Ochrony Radiologicznej na lodowce masywu Mount McKinley (dziś Denali) na Alasce.

- 1980 r. Kierował wyprawą speleologiczną Polskiego Związku Alpinizmu, która jako druga osiągnęła rekordową wówczas głębokość -640 m w najgłębszej jaskini Ameryki – Sótano de San Agostin.
- 1982 r. Uczestniczył w fińskich badaniach ekologicznych subpolarnych jezior Laponii w Finlandii.
- 1982 r. Został zaproszony i przyjęto do The Explorers Club (siedziba Centrali Klubu w Nowym Jorku).
- 1983 r. Uczestniczył w wyprawie jachtowej przyrodniczo-filmowej na wyspy Alandzkie na Bałtyku.
- 1985 r. Otrzymał tytuł Członka Honorowego Polskiego Związku Alpinizmu.
- 1992 r. Zinterpretował znaczenie inskrypcji na Dysku z Fajstos z Krety (ok. 1600 p.n.e.) i opublikował swoją hipotezę w książce pt. „Dysk z Atlantydy”.
- 1993 r. Był współzałożycielem Oddziału Polskiego The Explorers Club i przez dekadę służył mu jako jego prezes.
- 1998-2004 Prowadził jako wykładowca wyprawy dla turystów do Peru, Meksyku, Belize, Gwatemali, Hondurasu.

Przez trzy dekady badał kultury prekolumbijskie i szamanizm w Meksyku oraz w Ameryce Środkowej. Doszedł do sensacyjnej hipotezy na temat biologicznej i transcendentalnej wiedzy dawnych Meksykanów oraz źródeł jej pochodzenia (zawarł ją w książkach "Czyciele węża" i "Rok 838, w którym Mistekowie odkryli kod genetyczny").

Jest autorem powieści i opowiadań:

ALARM POD ANDAMI, 1961

BABCIA-ROBOT PRZY KOMINKU, 1963

DO WIDZENIA, SŁOŃCE, 1963
BIAŁE PALMY, 1963
CHŁOPIEC Z GÓR ORGANOWYCH, 1964
GWIAZDY SUCHEGO STEPUPU, 1965
ATLANTYDA, WYSPA OGNIA, 1967 (lektura szkolna)
KATASTROFA, 1968
WYPRAWA PO DINOZAURY, 1968
ZIMNY BRZEG, 1969
KAYUM, 1970
RABUNEK, 1972
ZWYCIĘZCA, 1976
OBIEŻYŚWIAT, 1976
OBIEŻYŚWIAT – NOWE PRZYGODY, 1976
WYNALAZEK, 1978
KASK, 1978
ROK BARANA, 1989
LEGENDY O ŚWIĘTYCH, 1999
WODOSPAD, 2010

literatury faktu:

CZELUŚĆ, 1972
ZWROTNIK DINOZAURA, 1977
TAJEMNICZY PŁASKOWYŻ, 1981
SKĄD SIĘ BIORĄ DZIECI, 1986
CZCICIELE WĘŻA, 1990
DYSK Z ATLANTYDY, 1992
ATLANTYDA, JEJ TAJEMNICE I ODKRYCIA, 1994
CZELUŚĆ II wyd. rozszerzone 1997
ŻYCIE JEST MYŚLĄ, 1997
WIELCY ZDOBYWCY, 1998
ŻYCIE SPADŁO Z NIEBA, 1999
TATRZAŃSKIE DRAMATY, 1999
PODRÓŻ, 2006

współautorem:

WYPRAWY NA KONIEC ŚWIATA, 2004
MIĘDZY NIEBEM A PIEKŁEM, 2004

ŚWIAT NA TALERZU, 2004

ADVENTUROUS DREAMS, ADVENTUROUS LIVES, 2007 Canada

Ponadto jest autorem artykułów prasowych, reportaży z wypraw, scenariuszy filmowych, słuchowisk radiowych, reżyserem i autorem zdjęć do siedmiu filmów dokumentalnych o wyprawach badawczych, współtwórcą kilku programów telewizyjnych (m.in. serii „Transantartica” o wyprawie Marka Kamińskiego na Biegun Południowy).

Polskie wydania książek Maciej Kuczyńskiego osiągnęły nakład ok. 1,6 mln egzemplarzy. Otrzymał Harcerską Nagrodę Literacką 1976 i Nagrodę literacką IBBY UNESCO 1980 (International Board on Books for Young People).